

VATAS-POSTI

Vatasten sukuseura ry

Jäsenlehti n:o 8, syyskuu 2014

Sukujuhlan nuorimpien osallistujien töitä Vatas-postiin.

Ida Turunen (6 vuotta), Helsinki
"Veijo Saloheimo esitelmöi"

Frida Vatanen (6 vuotta), Helsinki

Disa Vatanen (2 vuotta), Helsinki
"Ilmapalloja"

Kannen kuva: Professori Veijo Saloheimo ja Kyösti Vatanen sukuseuran kolmannessa sukujuhlissa Joensuussa 2.8.2014. Kuva: Jukka Hirvonen

Takakannen kuvat sukujuhlalta: Jukka Hirvonen ja Aino Kurvinen

Lehteä toimittaa Vatasten sukuseuran tiedotusryhmä: Jukka Hirvonen, Aino Kurvinen, Anja Saura ja Anneli Saarinen

Painopaikka: Saimaprint Oy

Puheenjohtajan palsta

Nyt saapuu syys...

Tätä kirjoittaessani ainakin nyt tuntuu tulleen syksy. On kosteutta ilmassa prosentteina ja pisaroina, lehtipuut alkavat värjätä lehtiään värikkäiksi. Uintivedet ovat vielä kuitenkin melko lämpimiä käydä luonnon vesissä virkistäytymässä.

Mennyt vuosi on ollut melko erikoinen säiden suhteen. Ken vietti kesälomaa kesäkuussa, saattoi hieman moittia ilmoja. Jotkut varmaan valittivat myös heinäkuun helteistä.

Sukuseuramme kolmas sukujuhla kokouksineen pidettiin elokuun alussa Pielisjoen rannalla hotelli Kimmelissä Joensuussa. Ilma oli vielä lämmin, samoin tunnelma juhlassa. Toisaalla lehdessä on tarkemmin juhlastamme, joten otan esille vain muutaman asian.

Saimme hyvän lähdön sukuhaarojen toimintaan ja uskon sen auttavan sukuseuramme toimintaa huomattavasti tehokkaammaksi varsinkin sukututkimuksen osalta. Tutkiminen on kasvanut tiedoiltaan jo niin suureksi, ettei meidän tehokkailla tutkijoilamme ole enää mahdollisuutta hallita kaikkia sukumme eri sukuhaaroja.

Sukuhaarojen kautta toivotaan saatavan myös talteen pienempiä ja suurempia asioita suvustamme. Suunnitelmassa olevaan sukukirjaan olisi juttuja todella tarpeen saada elävöittämään kirjaa.

Sukututkimisen avuksi on käynnistymässä DNA-tutkimus, johon jo on lupautunut henkilöitä mukaan. Hyviä ja kannatettavia asioita ovat molemmat.

Sukukokous sujui puheenjohtajan käyttämän uuden nuijan avulla sopuisan sujuvasti ja rakentavasti keskustellen. Osanottajilla oli hyviä ehdotuksia ja esityksiä toimintaamme.

Valkeavaaran Vatasia edustanut, Helsingistä kotoisin oleva, Leo Vatanen halusi jäädä pois hallituksesta terveydellisten syiden vuoksi. Haluan hänelle esittää kiitokset rakentavasta toiminnastaan sukuseuramme hyväksi hallituksessa.

Hänen jättämänsä paikkaan saimme varmasti hyvin tehokkaan jäsenen hallitukseen. Tervetuloa mukaan, Anneli. Hänen esittelynsä löytyy toisaalta lehdestä. Muuten hallituksen kokoonpano säilyi entisellään ja samoin tehtäväjakokin. Muutamaan ryhmään saimme lisävoimaa ja täydennystä.

Haluan esittää Reino Vataselle, Joensuun Heinävaaraan, kiitokset hienon puheenjohtajan nuijan lahjoittamisesta sukuseurallemme. Toive lehdessä toteutui todella nopeasti. En ollut ehtinyt vielä omaa lehteä avata kun Reino soitti ja tarjoutui lahjoittamaan nuijan seurалlemme. Kiitos.

Esitän taas vakioitoiveen jäsenillemme. Tiedotusryhmämme olisi varmasti erittäin iloinen jos saisi käyttöönsä teidän lähettämiänne kuvia ja pieniä tai suurempia juttuja lehteä varten. Samoin niitä olisi hyvä saada tallennetuksi tulevaa käyttöä varten, niin sukukirjaamme kuin saada myös tallennettua sukumme historiaa.

Seuramme ensimmäistä kirjaa, Anni Lankisen *Muisteluksia*, on saatavana edulliseen hintaan taloudenhoitajaltamme, Pekka K. Vataselta. Käyttäkää mahdollisuutta hyväksenne.

Haluan toivottaa teille hyvää syksyä ja tulevaa talvea. Kevättalvella tavataan lehtemme sivuilla.

Kyösti Vatanen

Hallituksen jäsen ja sukututkija

Olen **Anneli Saarinen** Paraisilta, Turunmaan saaristosta. Vatasen sukuhaaraan linkityn isoäitini Silja Vatasen kautta, joka oli Iisalmen msrk:n Viitaan Kattilanharjasta kotoisin, aikanaan Kääriänsaari-nimellä tunnettu.

Ammatiltani olen lastenohjaaja ja teen työtä päiväkodissa. Kotona asuu mieheni Jarmon lisäksi enää perheemme kuopus, 15-vuotias Kukka-Maaria. Muut lapsemme ovat jo lentäneet pesästä ympäri Suomea ”aina Hangosta Petsamoon”, tarkemmin sanottuna Espoosta Inariin. Lapsista saan päivätyöni lisäksi iloita myös olemalla mummina yhdelletoista lapsenlapselle.

Harrastan puutarhanhoitoa, käsitöitä, luonnossa retkeilyä ja veneilyä perheen kanssa maailman kauneimmassa saaristossa. Yhteisenä harrastuksena veneilyn lisäksi perheellämme on vapaaehtoinen meripelastus.

Sukututkimusta olen harrastanut jo parinkymmenen vuoden ajan, joskus innostuneemmin, toisinaan taas koko asian pitkäksi aikaa unohtaen. Välillä jokin pienikin edistyminen sukututkimuksessa saa jälleen innostumisen aikaiseksi. Esimerkiksi Vatasten sukuseuran löytyminen ja sen myötä tulleet lukuisat uudet sukulaissuhteet ovat antaneet taas uutta potkua mielenkiintoiselle harrastukselle. Työelämässä olevana harrastuksille ei ole niin suurta aikaa kuin haluaisi, mutta haluan omalla pienellä osuudellani olla auttamassa sukuseuraa jäljittämään Vatasia ympäri maailmaa. Olen lupautunut olemaan yhdyshenkilönä Iisalmen Vatasten tietojen keräämisessä, joten toivon yhteydenottoja joko sähköpostilla tai puhelimitse.

Gunn Elisabet Dahlberg (o.s. Vatanen)

23.1.1945 - 22.2.2014

Olen aina ollut kiinnostunut suvustani ja siitä saan kiittää äitiäni Gunn Dahlbergia. Äiti kertoi muun muassa isovanhemmistaan Juho ja Elsa Vatasesta ja siitä, kuinka Juho Vatanen vaimoineen tuli Iisalimesta, Kattilanharjulta, kivenhakkaajan töihin Hangon Graniittiin. Hangossa syntyi sitten Juho ja Elsa Vataselle yhdeksän lasta, joista äidin isä Veikko oli toiseksi nuorin.

Äitini Gunn Elisabet Vatanen syntyi sodan jälkeiseen Hankoon, isovanhempiensa Elsa ja Juho Vatasen kodissa Kivenhakkaajankadulla. Talo, josta hänen isovanhempansa vuokrasivat asunnon, löytyy vielä Kivenhakkaajankadulta. Heidän oma talonsa samalla kadulla löytyi poltettuna, kun venäläiset lähtivät Hangosta 1940-luvun alussa. Olen kuullut tämän tarinan monta kertaa äidiltäni, kun olemme käyneet Hangossa tervehtimässä sukua. Ajoimme aina samaa reittiä Hangon läpi ja äiti kertoi missä oli asunut, leikkinyt, pyöräillyt, käynyt uimassa, syönyt isänsä kanssa lapsuudessaan. Äidin äiti Helmi kuoli, kun äiti oli kaksivuotias ja sen jälkeen hänen isänsä oli hänen tärkein ihminen.

Gunn muutti yksitoistavuotiaana isänsä kanssa Porvooseen, missä äitini ehti saada ystäviä, jotka olivat hänelle läheisiä loppuun saakka. Muistan myös äitini kertoneen, että hän jo teini-ikäisenä Porvoossa oli nähnyt vilkaisun tulevasta miehestään, minun isästäni.

Gunn opiskeli sairaanhoitajaksi Salossa, mutta siitä ajasta äiti ei koskaan kertonut sen enempää. Hän vietti varmaan opiskelijaelämää niin kuin kuuluikin. Siltä ajalta löytyy kuitenkin valokuva-albumi jossa viimeisellä sivulla on mustavalkoinen valokuva äidistäni, tyylikkäästä nuoresta vastavalmistuneesta sairaanhoitajasta. Hän kävi myös mielenterveydenhoitaja-kurssin ja sai töitä silloisesta Tammiharjun sairaalasta Tammisaaresta, missä hän oli töissä ensin mielenterveydenhoitajana ja myöhemmin EEG-hoitajana aina eläkepäiviinsä saakka.

Koska Gunn jäi Tammisaareen töihin, hän tapasi jälleen tulevan miehensä, joka oli töissä Dragsvikin varuskunnassa, Tammiharjun sairaalan naapurissa. Gunn perusti perheen, sai kolme lasta, ja loi elämänsä uudessa kotikaupungissaan.

Äitini oli innokas lukija ja harrasti kulttuuria sekä syksyisin sienestämistä. Aina kun oli mahdollisuus, hän kävi kuitenkin Hangossa tervehtimässä sukuaan ja tättiään Elsa-Helena Lindholmia o.s. Vatanen (joka nukkui pois äitini viimeisenä syntymäpäivänä 23.1.2014). Erityisesti kesäisin Gunn nautti Hangosta, lapsuuden uimarannasta, ja ajeli tuttuja teitä pitkin läpi kaupungin, nautti hienoista maisemista ja merestä. Juuri näillä Hangonreissuilla monet tarinat Vatasen suvusta ja äidin elämästä tuli kuultua, ja niitä nyt kerromme eteenpäin Gunnin viidelle lapsenlapselle sisaruksieni Lisan ja Callen kanssa.

Lena Dahlberg

VATAS-RONIKKA

KARJALASSA KAUNIHISSA, KÄKI KUKKUI KULTARINTA
PÄIVÄ PAISTOI, LINNUT LAULOI LIVERTELI
HILJENIVÄT KUUNTELIVAT, KAIKKI TAUKOA PITÄVI
- MIKÄ KULKEE KOIVIKOSSA?!

ASUKKAAT NYT SAAPUI SINNE, MAILLE KAUNIHIN KARJALAN
TULI SINNE TUPPURAISET, PAKERTELI PAKARISET
KOLPOTTELI KOLJOSIA, ROJAHTELI ROUHIISIA
LUOJA LAHJOJA JAKELI, KULLEKIN KYKYNSÄ MUKAHAN
TARJOILI HÄN TARPEHIA, TYÖKSI PÄIVIEN TULEVAIN:
KAUPPIAAKSI KOLJOSIA, SUUTARIKSI SORJOSIA
MAANMIEHIKSI MIKKOSIA, KARJAKAUPPIAAKSI KOLMOSIA
SEPÄKSI LIE SEPPOSIA, LEHTORIKSI LAHTISIA
VIELÄ SIIHEN VITKUTTELI, REPPUSELKÄ RETKUTTELI
- MIKÄ MIESHÄN SIINÄ LIE? - VATASIA TOTTA VIE!

LUOJA VIRKKOI VIKKELÄSTI, KYSYI KYLÄN KIERTÄJÄLTÄ
MITÄ SIE POIKAIN HALAJAT?
TAHTOISIT SIE TAKOJAKSI, SOPISITKO SUUTARIKSI
VAIKO MAATA MÖYRIMÄHÄN, KARJAA EHKÄ KASVATTAMAAN?
VATANEN VAIN VASTAILEEPI, REPPUSELKÄ REHENTELEE
A' MIE TAHON KAIKKI TAIOT!

LUOJA TAISI LIIKAHELLA, KORVIANSA KOHENNELLA
SUOSTUTTTELI SOPUISASTI, LEPERTELI LEPOISASTI
TAHTOISITKO TAITEILIJAKS' EHKÄ PILAPIIRTÄJÄKSI
SOITTAJAKSKO TEKIS MIELI, VAIKO PUOLUEPUKARIKSI
LAULUN LAHJANKO SA SAISIT, KEIKALLEKO HALUAISIT?
VAIKO VAKKOJA VÄSÄTÄ, TUPRUTELLA TUOHUKSIA?

- MIE SE TAHON KAIKKI TAIOT, VATANEN VAIN
VÄNKÄILEEPI

LUOJA SIINÄ LUPSAKASTI, LEIKKIÄKÖ PUHUT MIES?
RIITTÄIS SULLE KOTILIES, OTA AKKA, LAITA LAPSET
ETHÄN KERRII KAIKKEE TEHÄ, MAAILMALLA MATKUSTAA!

VATANEN VAIN VAPISEEPI, LUOJAN LAHJOJA ANELEE
MIE SE TAHON KAIKKI TAIOT!

LUOJAN LEIKKI LOPPUU JO, VIHAISENA VISKELEEPI
SIINÄ SULLE LAHJAT, VIE, SOITA, LAULA PAHOLAINEN
TAO TERÄS, RAUTA RAUKEEKS, SEPITTELE SEPÄN TYÖT
SUJUTTELE SUUTARIKSI, PUUSEPÄKSI, PUOSKARIKSI
VIELÄ MAANKIN MÖYRIJÄKSI KARVAKORVAN KASVATAJAKS'
TAIA VIELÄ TAITEILIJAKS, VAIKKA VASUN TEKIJÄKSI
PELTILEHMÄN LEPYTTÄJÄKS, RUOSTERAPUN RÄPELTÄJÄKS
KÄYPÄ VIELÄ KAUPPIAAKSI, KUPPARIKSI TAI KUNINKAAKSI
MENE METSIEN SYLIHIN, TAIVUTTELE TAITOJASI
RUPATTELE RUNOJASI, SOITA, LAULA, SÄVELTELE
KUKUTA KÄKÖNEN KARJALAN, LAULATTELE LINNUT KAIKKI
SUJUTTELE SUKSINESI, LIIKUTTELE ILOT ILLOIN!

NIIN LÄKS VATANEN VIITTOMAHAN
KARJALAN KAUNIIKILLE SALOLLE, SUON KUKKEAN KUPEELLE
SALOJÄRVEN LAINEHILLE, KULKI NIITYLLE KULTAISIELLE
SUURET OLI SUUNNITELMAT, TEKIOHIN TEKEVI MIELI!

TULI SOTA SUURENLAINEN, SOTKI SUURET SUUNNITELMAT
TEKI TYHJÄKSI TOIVEHET!
LÄKSI KANSA KULKEMAHAN, KARJALAN KAUNIIKILTA MAILTA
KULTAKÄKÖSEN KUJASILTA, SINITAIVAAN TANHUVILTA

MUSTAN MULLAN KASVUMAILTA, KULTAKUKKIEEN SEASTA
JOUTUI KAUAS KARJALASTA, KULKI VIERAILLE KUJILLE
KARUILLE KANERVAMAILLE, KIVIKKOPELTOJEN PERILLE.

JOKU JOUTUI POHJANMAALLE, KUKA HITAASEEN HÄMEESEEN
TOISET TAASEN SAVONMAAHAN, KUKA KULKI KURIKKAAN
JOKU KERRIS KAUPUNKIHIN, KATOSI KARUHUN MAAHAN
KAUNOTTARET KARJALAN, NEITOSEKSI IKI-IHANAT
KANTAUTUIVAT, KATOSIVAT, KAUAKSI KOTOPIHOILTA.

ALKOI SEKOITUS TUO SUURI, ERI HEIMOJEN HELISTESSÄ
KULKIESSA KUJASILLA, IHKA UUSILLA URILLA
JOKU LÖYSI HÄMEEN NEIDON, PUNAPOSKISEN PULLUKAN
KESKI-SUOMESTA SULOISEN, KUKA KOTI-KARJALASTA
TUTUN TUOPI TULLESSAAN, KOTIKIELEN KILKUTTAJAN
POIKA KOREA KARJALASTA. LÄKSI SAHUULLE SAVOHON
AUKAS PORTTISEN POLOINEN, SILLE SAVON SUTTURALLE
SUVIPELLON PENKOJALLE, KARHIN KANSSA KULKIJALLE.

SEPÄ KOITUI KOHTALOKSI, POIKA POLOLLE KARJALAN
SIINÄ OLI UURAS MIES, YKSI MONITAITOISISTA
METSISTÄ JA PELTOLOISTA, PERHEELLEEN ELOA ETSI
RAKENTELI TALOT UUEET, MUURAILI UUNIT UPEAT
KALASTELI VAPAA-AJAN, KORJASI KODIN KOREAKSI
VAKUUTUSMIEHENÄ VAELETELI, VÄLILLÄ VÄKEÄ LISÄSI.

NELJÄ POTRAA POIKAA KASVOI, KUUSI KULTA TYTÄRTÄ
LAPSET TOKI LAULAVAISET, AHKERAKSI OPPIVAISET
KASVOI KERALLA KESIEN, AVUKSI NUO AUTTAVAISET
KOULUTIELLÄ KILVOITELLEN, KASVOI KUNNON KANSALAISET
ISÄLTÄNSÄ PERIMÄKSI SAIVAT TAITOJA TUHANSIN
TEKEVIÄ TULI POJAT, TYTÖT TYÖHÖN NÄPPÄRIÄ.

KUTSUIPA KESÄLLÄ KERRAN, LEKSA SUKUNSA KOOLLE
SINNE KORPEHEN KILPISILLE, KOTIPIHAHAN PIENEEN
SIELLÄ NÄITTE VELJEN, SISKOT, SEKÄ SERKKUSET
SOMAISET
MONITOIMISET TOMERAT, KAUAS TOISISTAAN KAONNEET.
ERIPUOLILLE PIHAA, SULOISESSA SUOMESSAMME
PIHAAN PIENEHEN PYRÄHTI, SUKU SOITTAVA, LAULELEVA
TEKIJÄT TUHANSIN TAIIOIN, ESI-ISILTÄ PERITYIN
SUVUSSA KAUNAN KULKENEET, PERINNÖKSI JÄÄ NYT TEILLE
SUVUN NUORET, SEN JATKAJAT, JOTKA JOUVUITTE
KASVAMAHAAN
ERI PUOLILLA PIHAA, SUOMEN RAKKAAN RANTAMILLA
KAUKANA KARJALAN MAILTA, KULTAKUKKIEEN SEASTA.

MIELI ILOINEN ON TEILLÄ, KARJALASTA KAONNEILLA
MAAHAN MUUHUN MUUTTANEILLA
TÄNNE OUILOILLE PIHOILLE, KARUILLE KASVUMAILLE.

ONNEA VAIN TEILLE KAIKKI, SUKU SUURI JA PÄTEVÄ
LAHJOJA ON PALJON JAETTU, KIITOLLISNA MUISTAA
SAATTE
OSA NIISTÄ PERINTÖÄ, OSA ITSE OPPIMIA
JA KESTÄVYYTTÄ TOIVON TEILLE, SEKÄ PITKÄÄ VIETERIÄ
JOTKA SUKUUN SOTKEENNUIITTE, KIPAKKAKIELIISIIN
VATASIIN
TULPPAA EI OLE AINA, KYLLÄ KEHUA KESTÄNEEPI
ELON IHMISEN LYHYEN, PÄIVÄNPAISTEENKIN PIKAISEN.

KIITOS VIERAAT TULOSTANNE, KIITOS TÄÄLLÄ OLOSTANNE
VIIHTYKÄÄ NYT VIERAANAMME
LEON LEPOISAN LUONA, MUISTELKAA PÄIVIÄ KARJALAN
TÄÄLLÄ PIENELLÄ PIHALLA, RAKKAALLA KOTITANHUALLA

JOSSA LAPSEMME KASVOI KAIKKI,
KESKI-SUOMEN SOKKELOISSA, SUOMEN SULOISEN SYLISSÄ
SOITTAKAATTE, LAULAKAATTE, LAPSET KAUNIIN KARJALAN!

KILPISELLÄ, KERRAN KESÄLLÄ
EN MUISTA VUOTTA, EN PÄIVÄÄ,
MUTTA LAUANTAI SE OLI!

JATKUU LEENAN LUONA HÄMEESSÄ:

VIERAAT LÄHTI KILPISELTÄ
SUISENA SUNNUNTAINA, LEO SILLOIN ISTUI, VIRKKOI:
ITKU-SILMISSÄ SUMENI, SANELI SANOJA NÄITÄ
”ENPÄ ENÄÄ NÄHNE NÄITÄ, SERKKUSIA SUKUNI SUUREN”
MIKÄ LIENEE ENNE OLLUT, TIESI TIENSÄ PÄÄTTYVÄKSI
ENNEN UUTTA UURASTUSTA, TÄMÄN PÄIVÄISTÄ PITOJA.
LEO NUKKUU NYT JO SIELLÄ, MÄNNYN KASVAVAN KERALLA
SUKU TÄÄLLÄ TÄNÄÄN KÄY, TUTTAVAKSI TULENEVAT
NUORET VATASTEN VESAISET, TERVEHTIVÄT TOISIANSA
JOKU MUUKIN ON JO POISSA, TÄSTÄ SUVUN JUHLASTA
MUTTA UUSI POLVI KASVAA, VATASIA TULEE TAAS:

VILLE ON JO KASVAMASSA, PIENEN VELJEN KERA, HEIKIN
TYTÖT VARTTUMASSA
SEPON POJAT POTRAT NUO, AUKUSTI EI TULE LUO
PEKASTA EI TIEDÄ MITÄÄN, ONKO TULLUT LISÄÄ: PEKASTA
JO ISÄÄ
PIENIMMÄISET VATASET, LEON PERHEESTÄ NE LIE
KRISTA JA PETRA, TÄNNE KULKI TIE.

YKSI AHKERISTA TÄÄLLÄ, ON NYT JUHLAPÄÄLLÄ
- MARJA-LEENA KUMMI-TYTTÖ, LIENEE VÄHÄN ”HULLU”
MITEN ONKIN HÄNESTÄ TYÖHULLU IHAN TULLU!

AINI SUVUN VANHA LEIDI, KUTSUI SUVUN KOKOON
HELVI AIVAN AHKERASTI TULI SIIHEN MUKAAN
TÄÄLLÄ HÄMEEN SYDÄMESSÄ, TUTTAVAKSI TULLAAN
MARJA-LEENAN PIHAPIIRIIN KOKO SUKU RULLAA.

ONKO ARVO SOITTAMASSA, ONKO JOUKO KUVAAMASSA
ONKO PAAVO PAKISEMASSA, KARJALASTA KERTOMASSA
ONKO ELVI VIULUINENSA, ONKO ELLA KUULEMASSA
ONKO SUKU LAULAMASSA, KARAOKE KAIKUMASSA!

KARJALASTA ONKO KETÄÄN, JOITA EN MÄ TUNNE
ONKO EINO SOITTAMASSA, ONKO POJAT PUHUMASSA
ONKO LAINA, ONKO LIISA SEKÄ JENNY
ONKO SERKKUSET SOMAISET, SIRKKA-LIISA, VÄINÖ SEKÄ
IRJA,

ONKO MIRKKU MINIÄ, SUKUUN SUUREEN SOTKEUTUNUT
ONKO KAARINA JA SYLVI, KUKA VIELÄ KUULUUKAAN
MUISTA ENÄÄ EN, ETTÄ VIELÄ KEN, PUUTTUU ILLAN
ISTUJISTA
SUVUN SUUREN JATKAJISTA.

KAUAS LÄHTI LAPSET MEILTÄ, SUOMEN SUUREN SOPUKOIHIN
KAUPUNKEIHIN KATOSIVAT, LEIVÄN LEVEÄN ÄÄRELLE
HELSINGISSÄ HELISEEPI, KATUKUVAA KAUNISTAAPI
ARVO ARMAS TAITEILIJA, SUVUN MUISTAVA, MUKAVA,
JUHANNUSTA JUHLISTAAPI
MYÖS ANITA JA SOILI, ANTERO, REIJO SEKÄ JOUKO.
KALLE SIELLÄ KASVOI AINA
ARJA MUUTTI SILLOIN ENNEN, MAURI MONEN VUODEN
MENNEN,

KAUEMMIN ON KUITENKIN SIRKKA-LIISA SIPSUTELLUT
KAUPUNKIA KAUNISTANUT.

IISALMI, TUO ISO KYLÄ, KOTISEUTU UUSI
EINON PERHE USKOLLINEN, SUURENSUON TAIKAA
MYÖSKIN VÄINÖ SIELLÄ PÄIN, VIETTÄNYT ON AIKAA.

MARJA-LEENA YKSINKÖ HÄMEESEEN ON EKSYNYT
TAITAA OLLA IRJA MYÖS, TÄÄLLÄ HÄNKIN TEKEE TYÖNS’

KESKI-SUOMEEN PAAVO TARTTUI, SIELLÄ HÄLLE PERHE
VARTTUI
LEO SEURAS SERKKUUN, KOTISEUTU SE NYT ON, MEILLE
IHAN VERRATON
SEPPO IHAN RAJAMAILLA, SIRJA KASVUKUNNASSAAN
ARTO LAPSUUSMAISEMALLE USKOLLINEN OLLUT ON,
KUIN MYÖS MARITA JA LARI-POIKA VERRATON
LÄHELLÄ MYÖS LIIKKUU NUO, ÄÄNEKOSKI KUTSUI LUO
KARIN, PÄIVIN, VIRPINKIN; SIELLÄ HEILLÄ TYÖ, JOLLE
SYDÄN LYÖ
SAVOON SIRKKUSENI PALAS, SIELTÄ KUN TUON JOUNIN
HALAS
KAKSI PIENTÄ SUPPUSUUTA, SYNTYI SUKUUN TÄHÄN.

KARJALAAN VAIN KAIPAILEVI, SUVUN VANHIMMAT JÄSENET
KOTIPOLKUKANSI ETSII, TEKEVÄT HE SINNE RETKII
RAJAN TAAKSE TALLAILEVAT, KOTIPIHOJA KURKKIVAT.
MUTTA NUORET SOPEUTUNEET, HYVIN ØVAT ELÄMÄÄN
KANSAA KAIKKI SOPINEET, ELÄMÄÄNSÄ ETSINEET.
KARJALAN EI KIELI KAIU, ENÄÄ USEIN OLLENKAAN
SOTKEUTUNUT, SOPEUTUNUT, TAKKIIN TAHI TARTTUNUT
HELVI HÄMEEN MURTEESEEN, AINI KANSAINVÄLISEEN
LAINA EHKÄ ENITEN, ELLA SEKÄ LIISA, SÄILYTTÄNEET
MURTEEN OMAN
SOINNIN KARJALAISEN SOMAN.

TÄÄLLÄ PUHEEN SORINASSA, JOSKUS EHKÄ KUULEN
LEON LUONA OLEVANI, TÄNÄÄN EHKÄ LUULEN
SANAA TUTTUA ON VIELÄ, HEIMON HELISTESSÄ
ILTAPÄIVÄN ILOITESSA, SUVUN VATASTEN VARASSA
KESKIKESÄN KEIKKUESSA, HÄMEEN LEHTOMETSİKÖSSÄ
MARJA-LEENAN MAJAN LUONA, TYTÖN TOMERAN TANHUILLA
KUTSUI SERKKUSET KASAHAAN, ILTAPÄIVÄN ISTUJAKSI
SUVEN SULOISEN SYLIHIN, KOTOMAAMME KONTUVILLE.

KIITOS SULLE SUURI LUOJA, ETTÄ EKSÄ MÜN ANNOIT
TÄHÄN SUKUUN KÄSIN KANNOIT, LEON TIELLENI TIPUTIT
LAPSETKIN SAIN LAADULLISET, SERKKUSET SUKUUN
SOPIVAT.

TÄNÄÄN TÄÄLLÄ YHDES’ OLLAAN, KESÄ KIELIN KERRATAAN
TUTTAVIA TAVATAAN, SERKKUSIA SYLEILLÄÄN
ITKU SILMÄÄN ILOITEN, HYVÄN HYMYN TUO
SAAPUI ELON JUHLA HETKI, LEENAN LUOKSE TEHTIIN
RETKI.

AINO VATANEN

”Ronikan” lähetti Marlee Vatanen. Aino Vatanen oli Marleen kummitäti ja isänsä veljenvaimo Kilpisiltä, Konnevedeltä. Leo ja Aino Vatasilla on kymmenen lasta. Aino Vatanen sai vuonna 1988 Suomen Valkoisen Ruusun äitienpäivänkunniamerkin.

Vatas-ronikan alku on kirjoitettu vuonna 1986 tai -87 (Leo Vatanen kuoli 4.6.-88) ja jatko-osa 1993. Se ”kantaesitettiin” 31.7.-93 pidetyissä Vatas-bileissä Hämeenlinnan Mäyrässä, jonne oli kokoontunut yli 50 vatasukulaista.

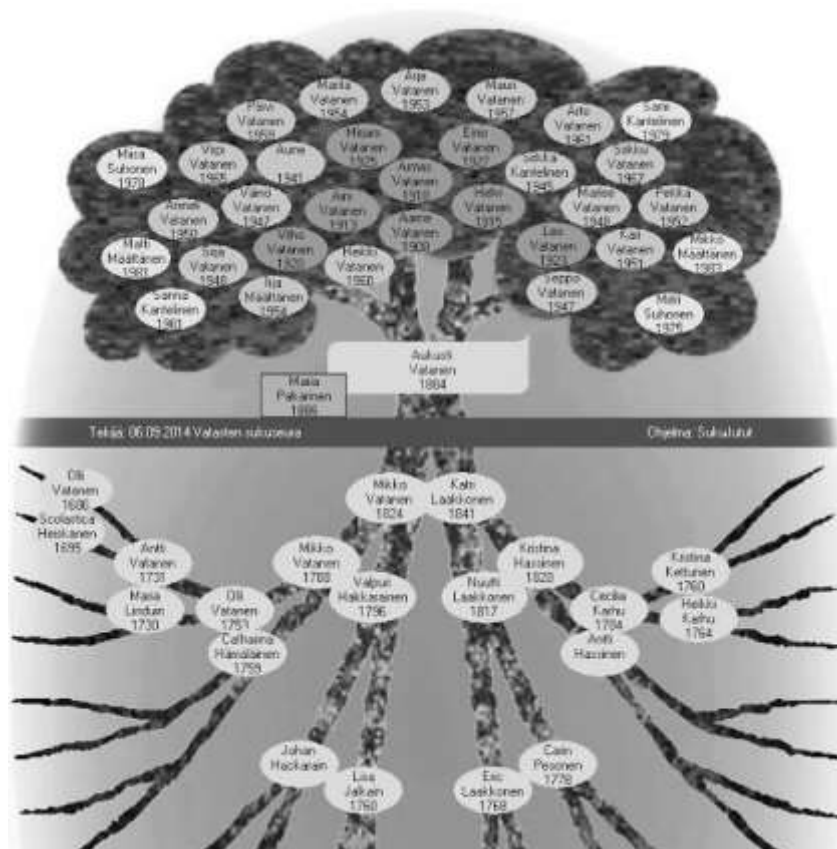
Aino Vatanen kuoli 19.6.2010.

Aino Vatanen keskellä lukemassa ronikkaa kesällä 1993.

Helvi soittamassa.

Sukupuu on ronikan henkilöitä ja heidän esivanhempiaan. He kuuluvat Tohmajärven Vatalan sukuhaaraan.

PIIPPOLAN VAARIN MONET TALOT

Kukapa ei tuntisi viisua Piippolan vaarista, hänen talostaan ja kotieläimistään. Piippolassa asuvalla Aaro Vatasella taloja on puoli tusinaa ja yksi jopa puuhun rakennettuna. Rakentajalle tärkeä Karjala näkyy kaikessa kädenjäljessä.

Teksti ja kuvat: Tarja Lehtola

Vatasen suvussa on ollut seppiä sukupolvesta toiseen. Kyläsepät ovat kadonneet, mutta **Aaro Vatanen** on jatkanut käsillä tekemistä omaksi ilokseen.

-Olen aina tykännyt rakennella metallista ja puusta, Piippolan kunnan palveluksessa elämäntyönsä tehnyt Vatanen kertoo.

Vatanen rakentaa myös sanoista siltoja. Osa runoista on päätynyt kansien väliin. Hän myös valokuvaa kotikylänsä luontoa jatkuvasti ja matkoilla kamera on ahkerassa käytössä.

Talojen rakentaminen alkoi sattumalta Vatasen ostettua tyttären perheen naapurista Tampereelta pienen hirsirunkoisen talon. Kun talo punnerrettiin pystyyn Piippolaan, se kasvoi ylöspäin niin, että nyt siinä on tavallaan kolme kerrosta. Ylimpänä tornissa on kahden hengen kahvittelupaikka.

-Olin juuri käynyt ensimmäisen kerran Vienan Karjalassa ja siitä varmasti tuli vaikutteita koristeisiin. Ajattelin, että ei kai sitä taloa voinut semmoisenaan uudestaan nostaa pystyyn. Kun sain idean tornista, piirtelin siitä vähän luonnosta ja menin sen kanssa rakennustarkastajan puheille. Tuohan on hyvä, sanoi rakennustarkastaja ja lisäsi, että ei tarvitse enempäänsä paperien kanssa hänen puheillaan hypätä.

Rakennus nimettiin Kesäpäiväksi ja sen seinien suojissa onkin ikuinen kesä värivalintojen ansiosta.

Ensimmäinen karjalaiskoristeinen rakennus sai nimekseen Kesäpäivä. Sen edustalla Kaivohuone.

Pihakaivo oli jäänyt tarpeettomaksi, kun pihasaunassakin on suihku. Sen sijalle nousi Kaivohuone.

-Olin kuullut, että Helsingissä on Kaivohuone, niinpä rakennelma sai nimensä sen mukaan.

Eräs pienistä lastenlapsista tosin nimesi rakennuksen Vesikirkoksi sen tapulia muistuttavan ulkonäön vuoksi.

Leikkimökki tarvitsi päivitystä lastenlasten leikkien tuoksinoihin, joten sitä laajennettiin. Se sai samalla nimekseen Kevätaamu.

-Vanhimmat lapseni syntyivät 1950 – 1960 -luvulla. Kun he kasvoivat ohi leikkimökki- iän, luovuin heidän vanhasta mökistään. Sitten saimme nuorimman lapsemme ja piti hän hänellekin rakentaa mökki.

Mökki oli pitkään tyhjillään, kunnes lastenlapset alkoivat juoksennella pihapiirissä. Oli mökin peruskorjauksen ja laajennuksen aika. Nyt jo neljäskin sukupolvi kirmailee avarilla pihalla.

-Uusin lattian, korotin kattoa, rakensin terassin ja tein koristeluita. Maalasin alun perin punaisen mökin kartanonkeltaiseksi, koska muutkin rakennukset ovat keltaisia.

Vaikka pihapinta-alaakin on lähes hehtaari, päätti rakentaja urakoida seuraavan talonsa puuhun kuusimetsään. Näin syntyi Pilvilinna. Metsä oli muodostunut pihan perälle, kun Vatasen perhe kyllästyi etsimään mieleistään kuusta ja istutti oman joulukuusimetsän. Kuuset kasvoivat nopeasti niin, että vain latvan olisi voinut käyttää alkuperäiseen tarkoitukseen. Rakentaja hilasi yksinään tarvikkeet seitsemän metrin korkeuteen. Talossa on yksi pieni huone ja katettu terassi kahvittelua varten. Kahvipaikoista ei Vatasen tiluksilla ole pula, niitä löytyy erilaisten rakennusten ja huvimajojen terasseilta neljä kappaletta. Kesäaikaan päiväkahveja ei nautitakaan juuri koskaan sisätiloissa.

Vuosikymmeniä pihassa seissyt leirintä-alueelta ostettu mökki joutui seuraavaksi isännän käsittelyn ja koristelujen kohteeksi. Siitä tuli Päiväuni.

Kun isoja taloja alkoi olla riittävästi, suuntasi rakentaja katseensa pienoismalleihin. Aaro Vatasen vaimo Raili oli kasvanut pienessä mökissä isovanhempiensa kanssa tietttömien taipaleitten takana. Hänen kertomustensa pohjalta Vatanen rakensi pienoismallin, jossa kaikki on niin kuin ne olivat Railin lapsuudessa olleet. Kaikki talon sisällä oleva on tehty itse muurattuja uuneja sekä kattiloita ja kahvipannua myöten.

Vatanen rakensi pienoismallin vaimonsa lapsuudenmökistä.

Mökin jälkeen rakentaja alkoi katsella Piippolan kaunista vuonna 1771 valmistunutta Magdalenan kirkkoa sillä silmällä. Nyt kirkko pienoiskoossa löytyy omilta tiluksilta. Karjala nostaa taas päätään, sillä hankittuna on jo pyöreää keppiä karjalaistyyllisen kirkon, tsasounan rakentamista varten.

Työn alla on myös suuri kota kuusimetsän suojiin. Intiaanit ovat aina olleet yksi Vatasen kiinnostuksen kohteista.

-Vaikka kodasta ei tulekaan tiipiimallinen, suunnittelen sille kuitenkin intiaaninimeä.

Ja koska omat tilukset alkavat olla taloja täynnä, Vatanen rakentaa parhaillaan tilaustyönä sukulaisten pihapiiriin taloa puuhun.

Lisää kuvia Piippolan vaarin taloista löytyy sivulta 19.

YRJÖ

KUKKAPURO

* 1933 syntynyt Viipurin maalaiskunnassa, äiti Eeva Vatanen, esivanhemmat Tuupovaaran Vatasia

* 1951-52 taideopintoja Imatran piirustuskoulussa

* 1955 -58

sisustusarkkitehti,

Taideteollinen oppilaitos

* 1956 puoliso

taidegraafikko Irmeli

Kukkapuro

* 1959 oma

suunnittelutoimisto Studio

Kukkapuro

* 1970 muotoilun valtion

muotoilupalkinto

* 1974 -80 professori Taideteollinen Korkeakoulu

* 1978-80 rehtori Taideteollinen Korkeakoulu

* 1983 Pro Finlandia -mitali

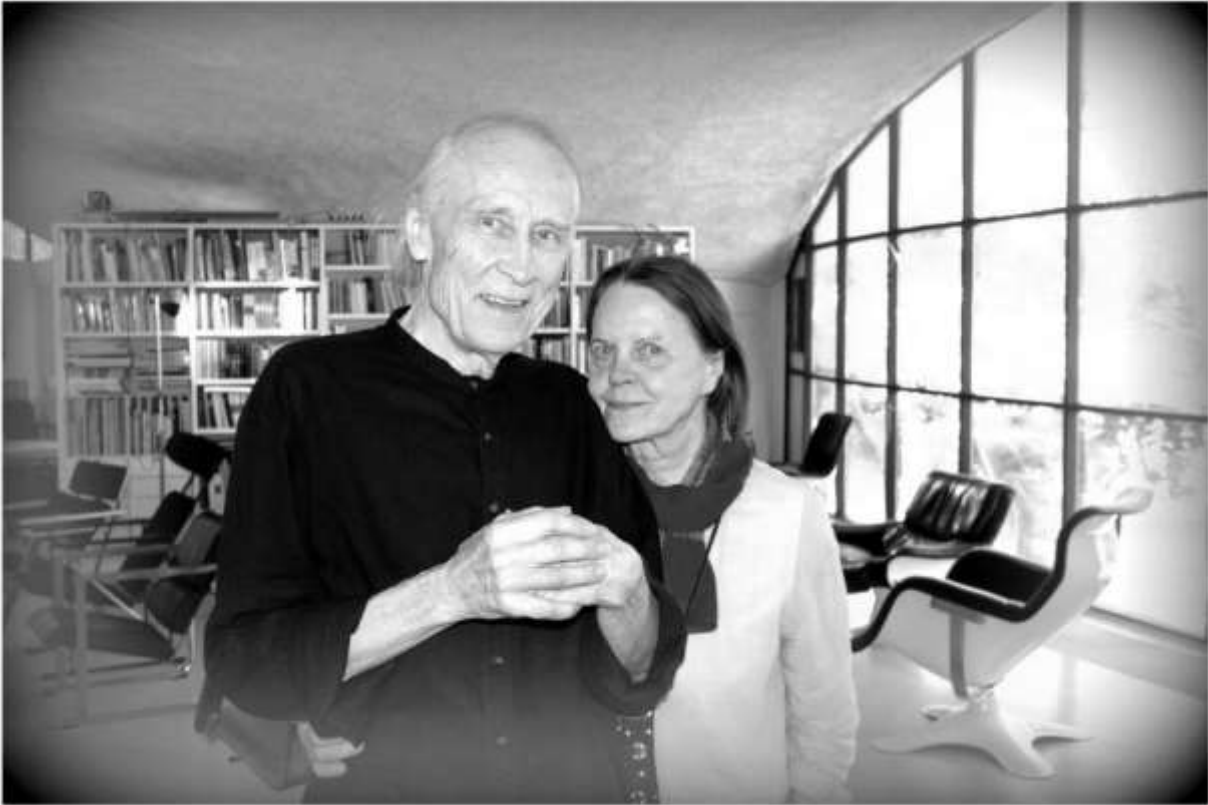
* 1988-93 taiteilijaprofessori

* 1995 Kaj Franck -muotoilupalkinto

* lukuisia näyttelyjä eri puolilla maailmaa

Vuonna 1998 ilmestyi suomalaiselle muotoilulle omistettu postimerkkivihko, jossa yhtenä merkinä oli Kukkapuron Karuselli-tuoli (kuva vasemmalla). Tuolikuvakooste on Karusellin viisikymmenvuotisjuhlakirjasesta (kuvat oikealla).

Mies, tuoli ja muusa

Studiassa on tuoli poikineen: Karuselli ja monta muuta. Tuolissa istuu mies, jonka kasvoilla tynnen hillitty charmi ja päässä kirkkaat ajatukset. Menestynyt mies, jonka takana on nainen. Taiteilija ja hänen muusansa ja toisinpäin. Vastavuoroisuus toimii ja katseet kertovat paljon. Pikku "ohjeetkin" toinen toisilleen saavat lempeän sävyn.

Studiassa työskentelee taiteilijapariskunta edelleenkin. Kaksi kaunista ihmistä ja erityisen kaunis on kumpaisenkin mieli. Ja rakkaus, vastahan tuo alkoi noin kuusikymmentä vuotta sitten. Yrjö Kukkapuro sai Ateneumiin pyrkiessään ihanan nuoren naisen neuvomaan tien kirjastoon ja sillä tiellä ollaan. Nuori nainen oli Irmeli, jo yhdeksänvuotiaana Helsinkiin muuttanut

Valkjärvellä syntynyt tyttö. Mie ja sie alkavat luontevasti taipua Irmelin huulilla, sillä vaikka matkalla päätin pitäytyä yleiskielessä olen pian karjalaistytty ja saan heti kansani murteen "haastajan". Aika on hellien kohdellut Irmeliä ja tyylikäs nainen istuu hyvin tekemään omaa taiteellista työtään miehensä rinnalle samaan ufomaiseen tilaan. Studio Kukkapuro on professorin itsensä ja ystävänsä tekniikan tohtori Eero Paloheimon avustuksella suunnittelema vuonna 1968 valmistunut ateljee. Muuta työskentelytapaa on vaikea kuvitella ja mitä pitempään studiossa viipty sen vakuuttuneemmaksi tulee, että kyse on kahdesta suuresta ihmisestä, riittävän suuresta ymmärtääkseen oman pienuutensa. Miten ihmeessä he ovatkaan tuohon pystyneet. Ystävällisyys, lempeys, vieraanvaraisuus, kaikki tuo

ventovierasta odottamassa. Kannullinen kylmää viinimarjamehua ja itse ostetut pikkuleivät niin kuin professori Yrjö Kukkapuro pilke silmäkulmassa toteaa.

Yrjön kännykkä soi ja Irmeli Kukkapuro vastaa. Ihan niin kuin aamulla vastasi soittaessani ja sopiessani tapaamisen. ”Ei Yrjö itse vastaile”, jupisee Irmeli muka-paheksuen Yrjön jäädessä jutustelemaan kaikessa rauhassa vaimon yrittäessä toppuutella lopettamaan. Mutta Yrjö on ystävällinen ihminen ja puhelimesta tehdään mustikkakauppoja, joten asia saatetaan loppuun rauhallisesti. Yksi asia kerrallaan.

Professori Yrjö Kukkapurolla ja taidegraafikko Irmeli Kukkapurolla on takanaan sekä antoisa että rankka Kiinan matka, sillä Kiinassa on juhlistettu Karusellin viisikymppisiä. Nyt on levähdettävä hetki näyttelyittä, vaikka työ jatkuu.

Professori Kukkapuron tuoleissa yhdistyvät esteettisyys ja käytännöllisyys, sillä ”miksi suunnitella tuoli, jossa ei olisi hyvä istua?”

Vaikka sukunimi on Kukkapuro, sanoo professori tuntevansa itsensä enemmän Vataseksi.

Varhaisvuotensa Kukkapuro vietti Viipurin maalaiskunnassa isoisänsä Mikko Vatasen tilalla. Imatralla perhe muutti vuonna 1939 ja koulussa huomattiin pojan taiteellinen lahjakkuus ja ohjattiin Imatran piirustuskouluun, sieltä Ateneumiin ja menestyksen tielle.

Suuri mies istuu mukavassa tuolissaan. Rennosti istuu ja jutustelee. Miellyttävä ihminen.

Imatralla 2014-07-23

Anna-Liisa Remes

Kuvat: Jukka Hirvonen

Ateljee Kukkapuro. Tapa työskennellä ja asua samassa tilassa luonnon ympäröimänä on perua isoisä Mikko Vataselta.

Vatasten juurilla sukujuhlassa

Joensuun Kimmelin aulassa jo odotetaan. Matti Koponen ja Kyösti Vatanen kättelevät vieraat tervetulleiksi. Liisa Koponen, Pekka K. Vatanen ja Anssi Saura ottavat ilmoittautumisia vastaan.

Buffetlounas on erityisen kiitoksen ansaitseva ja siitä saamme nauttia pian ilmoittautumisen jälkeen. Tuttuja ja tuntemattomia on tavattu ja itselle sopiva paikka juhlasalista etsitty.

Etupulpetista on hyvä näkyvyys valkokankaalle, missä pyörii nonstopina Jukka

Hirvosen kuvakooste sekä nyky- että menneen polven Vatasista.

Sukututkimuskatsauksen Hirvonen esittää myöhemmin ja hänen esitykseensä kuuluvat myös DNA-tutkimukset sukujuurien selvittämiseksi. Esityksessä kiitoksen saa erityisesti puoliammattilainen Elsa Kaipio, jolta tulee sukutietoja siinä määrin, että Kaipion ”lähetykset” päättyvät sukututkimusohjelmaan vasta pitkällä viiveellä.

Moni Vatanen tai hienostuneemmin Wadain löysi heilinsä Karjalasta, mikä laulu kajautetaan Arto Pippurin kitaran säestyksellä. Myös Pippurin aika täällä on rajallinen, joten urakoimme laulumme vapauttaaksemme pippurisen opettajan muihin töihin. Kehno ei antanut täyttä kymppiä ensimmäisestä laulustamme, joten parannamme suoritusiamme vähä vähältä ja yllämme yli yhdeksikköön viimeisimmässämme.

Kyösti Vatanen toimii juontajana tottuneesti ja esittelee Reino Vatasen tekemää kahdeksankulmaista puheenjohtajan nuijaa, johon uskoisi tarttuvia käsiä löytyvän iltapäivällä alkavassa vuosikokouksessa. Uskoisi, vaan mitäpä hyvää puheenjohtajaa vaihtamaan; vaihtamalla kun puheenjohtajakaan ei aina parane.

Hirvonen uurastaa hiki päässä pöydän takana ja pöytä on lastattu sukutauluilla. Helle valuu noroina selässä myös passiivisemmän roolin Vatasilla ja ainut tuulen henkäys käy nurkassa, jossa ahkeroivat arpojen myynnissä Marjatta Vatanen ja Maija Väänänen. Ei mene tällä kertaa päivä eikä raha Punaiselle

Ristille, menee Vatasten sukuseuran alati karttuvaan yhteisöön ja rahastoon. Hyvään tarkoitukseen, niin uskon.

Helvi Vatanen tulkitsee Eino Leinoa. Hienosti tulkitsee ja hyvin on Helvi Leinonsa lukenut.

Juhlaesitelmän pitäjäksi on saatu itse professori Veijo Saloheimo, joka on täyttämässä yhä yhdeksänkymmentä vuotta. Ajatus on raikas ja kirkas, mieli tyyni. Kun sukujuhlan jälkeen tiedustelen professorin salaisuutta, kertoo hän vaatimattoman lakonisesti, että sekä nuppia että jalkoja on käytettävä ja että tämän päivän osalta kävelylenkki on vielä tekemättä. Hajamieliseksi ei tätä professoria luonnehdita. Juhlapuheen keskiössä on Tohmajärven Vatalan kylä, jossa myös Elias Lönnrotin kertoo vierailleen. Kerronnan elävöittävät kartat ja kielenkäyttö on ihastuttavan ”ennevanhane” hänen puhuesaan muun muassa siitä, missä milloinkin käytiin emäntämehässä. Mehtä, mikä melkein jo unohtunut, käypänen sana. Kiitos professorille.

Ja kiitos kullekin Vataselle. Paljon oli vaivaa nähty. ”Suloisessa Suomessamme arvon mekin ansaitsemme, ME VATASET...”

Anna-Liisa Remes

Kuvat: Jukka Hirvonen ja Aino Kurvinen

Vuosikokous

Sukujuhlan jälkeen pidetty vuosikokous valitsi seuraavalle kaksivuotiskaudeksi hallituksen puheenjohtajaksi Kyösti Vatasen ja varapuheenjohtajaksi Jukka Hirvosen. Hallitukseen valittiin entiset jäsenet Tarja Hukka, Liisa Koponen, Pekka K. Vatanen ja Maija Väänänen sekä uutena lisälmen sukuhaaraan kuuluva Anneli Saarinen. Puheenjohtaja kiitti hallituksesta pois jäävää Leo Vatasta, jolle annettiin kiitokseksi myös ruusu.

Hallituksen järjestäytymiskokouksessa päätettiin, että sihteerinä jatkaa Matti Koponen ja taloudenhoitajana jatkaa Pekka K. Vatanen. Tiedotusryhmään nimettiin Anneli Saarinen entisten Jukka Hirvosen, Anja Sauran ja Aino Kurvisen lisäksi. Sukututkijaksi entisten Jukka Hirvosen, Anneli Saarisen, Anja Sauran ja Elsa Kaipion lisäksi nimettiin Tuula Kinnunen.

Kyösti ja uusi Vatasen sukuseuran puheenjohtajan nuija.

*flämä ei ole odottamista,
toivomista ja
haaveilemista,
se on tekemistä, olemista
ja joksikin tulemista.
Se on sitä mitä aiot
tehdä sen jälkeen
kun olet lukenut tämän.*

Mike Dooley

Kuulumisia sukututkimuksesta

Sukutaulujen määrä kasvaa tasaisesti. Suurin kiitos siitä kuuluu Elsa Kaipiolle, joka viime talven ja kevään aikana otti työn alle Kerimäen ja Säämingin kirkonkirjat. Täältä löytyi kaksi kokonaan uutta sukuhaaraa, Kerimäen Muholan Vataset alkaen n. 1705 syntyneestä Juho Vatasesta ja Säämingin Vataset alkaen vuonna 1723 syntyneestä Juho Vatasesta. Myös aikaisemmin tutkittuun Kerimäen Jouhenniemen Vatasiin tuli paljon uutta tietoa. Seuraavaksi Elsa Kaipio aikoo ottaa tutkittavaksi Pielaveden Karttulan Vatasia, joita näyttäisivät olleen Kuopion ja Iisalmen komppanioitten ruotusotilaina. Sotilasnimiä on ainakin Warg, Wadell ja Sjön.

Anja Saura on tavoittanut Huittisista elinvoimaisen Vatashaaran, joita ei ainakaan vielä ole kyetty yhdistämään jo tutkittuihin sukuhaaroihin.

Sukujuhlassa Joensuussa otettiin ensiaskelia siinä, että sukuhaarat kokoontuvat omina ryhminä ja kehittävät toimintaansa. Yksi keskustelun aihe oli

oman sukuhaaran nimeäminen. Tähänastiset nimet ovat olleet vain työnimiä ja sukututkimusten edetessä on tullut tarve tarkentaa niitä. Tähän mennessä tietooni on tullut, että työnimenä Valkeavaaran Vatasista tullaan jatkossa käyttämään nimeä Tohmajärven Vatalan Vataset ja Tuupovaaran Vataset pysyvät jatkossakin Tuupovaaran Vatasina. Ryhmissä keskusteltiin myös miten saada lihaa luiden ympärille, eli pelkkien nimien, syntymä- ja kuolinpäivämäärien lisäksi kerätään tietoa ja tarinoita henkilöiden elämästä.

Hammaslahden Vatasista on jo yksi rohkea osallistunut dna-sukututkimukseen ja Tohmajärven Vatalan Vatasista löytyi halukas tutkimukseen. Odotan innolla, että päästään vertailemaan eri sukuhaarojen tuloksia ja saamaan tietoa siitä kuinka läheistä sukua nimivatset ovat toisilleen.

Jukka Hirvonen

Vatasten sukuseuran kotisivut: www.vataset.org

Yhteystiedot

Vatasten sukuseuran

puheenjohtaja:

Kyösti Vatanen
Kehtovaarantie 157
82170 Uskali
puh 0500 234815
vatanenk@gmail.com

Sukututkimus ja sukuseuran

varapuheenjohtaja:

Jukka Hirvonen
Rautionkatu 21 C 19
55910 Imatra
puh 050 4636710
jukka.hirvonen@pp7.inet.fi

Sihteeri:

Matti Koponen
Pekkalankatu 28
83500 Outokumpu
puh 040 5690491
matteus.koponen@gmail.com

Hallituksen jäsenet:

Tarja Hukka
Riihiniementie 8 a
82430 Puhos
puh 050 5407597
tarja.hukka@hotmail.com

Liisa Koponen
Pekkalankatu 28
83500 Outokumpu
puh 040 5459472
liisa.koponen@outlook.com

Anneli Saarinen
Kauratie 32
21610 Kirjala
puh 050 3651402
m.annelisaarinen@gmail.com
myös: **sukututkimus**

Pekka K. Vatanen
Huosiovaarantie 71
82730 Tuupovaara
puh 045 3231883
pekka.k.vatanen@viestilinja.fi

Maija Väänänen
Sopentie 197
82600 Tohmajärvi
puh 050 5307613
maivaana@suomi24.fi

Sukututkimus:

Anja Saura
Mäntytie 21 B 19
00270 Helsinki
puh 040 7313719
anja.saura@gmail.com

Elsa Kaipio
Vanha Littoistentie 10 b 9
20660 Littoinen
puh 040 7667014
kaipiot@luukku.com

Tuula Kinnunen
Vanha Turuntie 2 H,
02710 Espoo,
puh 050 3261906
tuulliss@kolumbus.fi

Suvussa tapahtuu:

Ajasta iäisyyteen:

Pirjo-Riitta Vatanen

19.1.1943 - 28.4.2014

Tuupovaaran Konnunniemessä syntynyt Pirjo-Riitta Vatanen teki elämäntyönsä matkailun parissa. Hän työskenteli mm. Matkailuneuvoston Hampurin toimistossa ja Matkailun Edistämiskeskuksen MEK:n apulaisjohtajana ja johtajana.

Sukuseurassamme Pirjo-Riitta toimi aktiivisesti kirjoittamalla. Hänen kynästään lähti Vatas-postissa julkaistu perinnetietoa sisältävä kirjoitus isoisästään Ukko-Pekka Vatasesta ja kirjoitus Tuupovaaran sukujuhlasta lehdessemme ja valtakunnallisessa Sukuviestissä. Kansainvälisestä urastaan huolimatta Pirjo-Riitta ei unohtanut juuriaan eikä sukuaan, eläkkeelle jäätyään hän muutti asumaan Tuupovaaraan. Puheessaan hän käytti synnyinseutunsa murretta ja karjalaista huumoria.

Pirjo-Riitta 30.5.1962.

Helga Orvokki Rissasen (o.s. Vatanen)

Kutsumanimi oli aina kovalla "k"-kirjaimella, siis Helka mutta papintodistuksessa lukee Helga.

Hän syntyi Kotkassa 2.4.1914 ja kuoli Helsingissä 99 v 7 kk ikäisenä 1.11.2013 ja kuului Heinävaara-sukuhaaraan.

Emil Vatasen perhe 1924, Helka Vatanen oikealla.

Gunn Elisabet Dahlberg (o.s. Vatanen)

23.1.1945 - 22.2.2014

Gunn kuului Iisalmen Kääriänsaaren Vatasiin. Kantaisä on Kasper Vatanen, sotilasnimi Wadell s. 1692, k. 12.9.1744 Kuopio mlk.

Gunn kirjoitti Vatas-postiin no 5 (huhtikuu 2013) sedästään Juna-Jussista.

Gunn Dahlbergin tyttären, Lena Dahlbergin, äidistään kirjoittama muistokirjoitus on sivulla 4.

Gunn viime syyskuussa (2013).

...jatkoa Piippolan vaarin taloihin sivulta 10.

Kirkko on suhteellisen tarkka kopio Piippolan Magdalenan kirkosta.

Puutarhurin ja rakentajan pihassa on paljon katseltavaa.

Vaimon lapsuudenmökkin pienoismallin kattila.

Kesäpäivä, Päiväuni ja Kevätaamu toimivat lasten perheiden leikkien näyttämönä.

